

Rakkaamme
Suurlähettiläs

Jukka Jalmari
Leino

s. 12.5.1948 Tampere
k. 4.7.2024 Tyksin Kaskenlinnan sairaalassa

*Niin aikaa mennyttä katselen
ja polkua yhteistä muistelen.
Oli kukkia varrella polun sen,
ilon, onnen sekä myös murheiden.
Niistä kaikista sidon seppeleen,
rakas, sinua kiittäen, kaivaten.*

Kaipauksella

Eva

Jani, Jalmari ja Elly

Stina, Markus, Nadia ja Matti
sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitetaan lauantaina 3.8. Naantalın kirkossa klo 12.30.
Muistotilaisuus ravintola Trapissa omaisten ja läheisten ystävien kesken.
Kiitokset Kaskenlinnan sairaalan henkilökunnalle Jukan hyvästä hoidosta.

Kuollut

Heinäkuun 4. päivänä kantautui Naantalista suruviesti: suurlähettiläs, oikeustieteen lisensiaatti **Jukka Leino** oli nukkunut aamuyöstä pois.

Jukka Leino syntyi Tampereella 12.5.1948. Isä **Väinö J. Leino** toimi kunnallisena

lakimiehenä Tampereella ja Lahdessa ja siirtyi myöhemmin ensin Riihimäen ja sitten Hämeenlinnan kaupunginjohtajaksi. Hämeenlinnasta Leino valittiin joulukuussa 1963 Turun kaupunginjohtajaksi, jossa virassa hän toimi peräti 25 vuotta.

Jukan lapsuutta ja nuoruutta leimasi siten muuttaminen paikasta toiseen. Vaikka Turusta vuodesta 1964 lähtien – ja eläköitymisen jälkeen Naantalista – muodostui hänelle ja hänen puolisolleen **Evalle** tärkeä päämaja ja kiinnekohta, hän pääsi jo varhain tutustumaan eri puoliin Suomea ja asuinpaikan vaihdosta tuli elämän menoon kuuluva luonnollinen tapahtuma.

Vuonna 1974 alkanut diplomaattiura merkitsi siirtymistä Helsinkiin mutta tietysti myös maailman eri metropoleihin.

Eläköityminen vuonna 2012 ei suinkaan tyrehdyttänyt matkustamista ja Jukan ja Evan halua tutustua erilaisiin kulttuureihin ja asuinympäristöihin (senkään jälkeen kun Jukan osalta liikkuminen tapahtui pyörätuolissa).

Tutustuin Jukka Leinoon 1960-luvun lopussa opiskelun yhteydessä. Olimme molemmat Turun oikeustieteen ylioppilaiden yhdistyksen (Lex ry) hallituksessa ja kun Turun yliopiston hallintouudistus toi oikeustieteelliseen tiedekuntaneuvostoon kaksi nuoremman opettajakunnan ja kaksi opiskelijoiden edustajaa opiskelijajäseniksi valittiin Jukka Leino ja allekirjoittanut.

Turun oikeustieteellisellä tiedekunnalla oli siihen aikaan useita niin sanottuja matkalaukkuprofessoreita, jotka eivät aina vaivautuneet neuvoston kokouksiin. Nuoremmat opettajat ja opiskelijat eli ”käytäväneuvosto” saattoivat siten olla kokouksessa enemmistönä – ja kyllä sitä enemmistöä joskus käytettiin. Tällaista tilannetta pidettiin niihin aikoihin lähes vallankumouksellisena.

Yhteistyömme ja ystävytemme jatkuivat armeijan leivissä vuonna 1971. Kävimme samaa erikoisupseerilinjaa, joka vei meidät ensin Mikkeliin ja Savon prikaatiin ja sen jälkeen suoraan reserviupseerikouluun Haminaan. Jukka valittiin totta kai RUK:n oppilaskunnan hallitukseen.

Seuraava näyttö siitä, että kyse oli osaajasta ja toiminnan miehestä, saatiin talvella 1972, kun Leinosta tuli oikeusministeri **Pekka Paavolan** poliittinen avustaja **Rafael Paasion** vähemmistöhallituksessa. Paljolti Jukan ansiosta hallitus esitti sotaväen rikoslakiin joitakin sen ajanmukaistamista tarkoittavia muutoksia, jotka myös hyväksyttiin eduskunnassa.

Toimiminen ministerin poliittisena avustajana sosialidemokraattisessa vähemmistöhallituksessa on muistutus siitä, mistä löytyvät Jukan poliittiset juuret ja maailmankatsomus (isoisä oli sosialidemokraattinen kansanedustaja ja päätoimittaja **Frans Hjalmar (Jalmari) Leino** ja kaupunginjohtaja Väinö J. Leinon puoluetusta oli sama).

Yliopistoura hämmötti Jukan mahdollisena uravalintana mutta ulkoasiainministeriö veti pidemmän korren. Jukalle järjestyi heti alussa tärkeitä ulkomaankomennuksia ja perhe, uran alkupuolella myös lapset **Jani** ja **Stina** , pääsi tutustumaan moniin tärkeisiin näköalapaikkoihin. Moskova, New York, Belgrad, Singapore, Lontoo ja Bratislava tulivat tutuiksi.

New Yorkissa Jukka toimi muun muassa pääkonsulina sekä Singaporessa ja Bratislavassa Suomen Singaporen ja Slovakian suurlähettiläänä. Hänelle oli erityisen tärkeää suomalaisen yhteiskunnan ja kulttuurielämän tunnetuksi tekeminen asemamaissa. Saimme vaimoni kanssa usein näytteen Jukan ja Evan vieraanvaraisuudesta ja innostuksesta sekä Suomen tunnetuksi tekemiseen että asemamaan olosuhteiden ymmärtämiseen.

Jukka Leino oli uudistusmielinen toiminnan mies, joka samalla osoitti, että isänmaallisuus ja kansainvälisyys eivät suinkaan sulje toisiaan pois. Hän oli sekä terävä tarkkailija, vaativa osaaja että erinomainen isäntä ja seuramies.

Osallistuminen vaikeasta liikuntarajoittuneisuudesta huolimatta eri rientoihin eläköitymisen jälkeenkin kieli ihailtavasti sinnikkydestä. Tosin Evan läsnäolosta ja tuesta oli ratkaisevaa apua. Jukka Leinoa jäivät kaipaamaan Evan, Janin ja Stinan perheineen lisäksi laaja ystävä- ja tuttavapiiri.

Allan Rosas

Kirjoittaja on Jukka Leinon
pitkäaikainen ystävä.

Janin ja Stinan perheineen lisäksi laaja ystävä- ja tuttavapiiri.

Allan Rosas

Kirjoittaja on Jukka Leinon
pitkäaikainen ystävä.

WTC-iskujen silminnäkiä
Muistokirjoitus: Jukka Leino 1948–2024

Suurlähettiläs, oikeustieteen lisensiaatti Jukka Jalmari Leino kuoli pitkään sairastettuaan Turussa 4. heinäkuuta 2024. Hän oli 76-vuotias, syntynyt Tampereella 12. toukokuuta vuonna 1948.

Leino oli sosialidemokraattista aatelia kolmannessa polvessa. Isoisä Jalmari oli usean työväenlehden päätoimittaja ja kansanedustaja. Isä oli legendaarinen Väinö J. Leino, Turun pitkäaikaisin kaupunginjohtaja.

Turun suomalaisen yhteiskoulun ylioppilas valmistui oikeustieteen kandidaatiksi 1970. Kaksi vuotta myöhemmin Rafael Paasion toisen hallituksen oikeusministeri Pekka Paavola kutsui hänet poliittiseksi sihteerikseen.

Leino kävi UM:n valmennuskurssin ja siirtyi ministeriön palvelukseen 1974. Ensimmäiset ulkomaan komennukset tulivat Moskovaan, Belgradiin ja Suomen YK-edustustoon New Yorkiin.

Leino saattoi olla malttamaton, mutta hänellä oli kyky organisoida. Lontoossa 1980-luvun lopulla hän teki suurlähettiläs Ilkka Pastiseen vaikutuksen taivutettuaan hallinnon myöntämään määrärahat lähettilään residenssin remonttiin Kensington Palace Gardensissa.

Leino lähetettiin vuonna 1994 Singaporeen perustamaan Suomelle edustusto, ja hänestä tuli sen ensimmäinen päällikkö. Vuonna 2000 tuli nimitys pääkonsuliksi New Yorkiin.

Leino näki virka-asuntonsa parvekkeelta, kun terroristien ohjaamat koneet syyskuussa 2001 törmäsivät World Trade Centerin torneihin. Isku muutti Yhdysvaltain politiikan ja edellytti toimia edustustojen ja kansalaisten turvallisuuden varmistamiseksi. Leino oli oikea mies johtamaan niitä Suomen osalta.

Jukka ymmärsi verkottumisen, henkilökohtaisten suhteiden ja edustamisen merkityksen. Hänellä oli sosiaaliset taidot ja ammattitaitoisen puolison Evan korvaamaton tuki. Lapset Jani ja Stina kasvoivat luontevaan kansainvälisyyteen.

Oopperaa rakastavalle pääkonsulille oli suuri ilo kiinnittää Pro Finlandia -mitali Karita Mattilan rintaan. Noista vuosista lähtien tiivis ystäväpiiri on matkustanut musiikin ja kulinariismin perässä ympäri maailmaa. Äänekkäissä väittelyissä nauru kuuluu aina ylimpänä.

Vuonna 2008 Jukka nimitettiin suurlähettilääksi Bratislavaan, jossa alaraajojen halvaus alkoi.

Jukka oli loppuun saakka vahvasti turkulainen. Nuoruutensa kaupungissa hän tunsu kaikki taiteilijat, poliitikot ja liikemiehet, ja he tunsivat Jukan.

Viime vuodet pariskunta asui Evan kotikaupungissa Naantalissa, jossa pyörätuolilla huristeleva suurlähettiläs emeritus oli tuttu näky paikallisissa keskusteluporukoissa.

Reservin yliluutnantti Leinoa kiinnosti etenkin turvallisuuspolitiikka. Loppuun asti hän korosti, että virkakunnan on erilaisista taustoista ja mielipiteistä huolimatta aina oltava lojaali poliittiselle johdolle.

Lasse Lehtinen

Asko Numminen

Jukka Leinon työtovereita ja perheystäviä.